

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2018. május 20.
(vasárnap)**

Horváth Géza

SEGÍT A LÉLEK A MI ERŐTLENSÉGÜNKÖN

Énekek: 189; 631; 370,3; 435; 463

Lekció: ApCsel 1,1-18

Alapige: Róm 8,26a

Imádkozzunk!

Hálás szívvel köszönjük Neked, Urunk, hogy ezt a szép ünnepet elhoztad ránk és felébredhettünk ezen a reggelen. Köszönjük Neked a pünkösd ünnepét, amely ismét arról beszél nekünk, hogy Te igazmondó Isten vagy, mert amit megígértél hajdan a próféták által, azt beteljesítetted, és nekünk nagy reménységünk van és bizonyosságunk arra nézve, hogy mindaz, amit ígértél és még nem történt meg, az is meg fog történni. Köszönjük Neked ezt az ünnepet, melyet a mi javunkra adtál és szenteltél.

Olyan nagy dolog, hogy a bűnük miatt elesett embereket, akik szétszóródtak, ezen az ünnepen egybe gyűjtötted. Akik különféle nyelveken beszéltek, azok megértették a Te igédet. Akik másképpen gondolkodtak, azok egységre tudtak jutni. Köszönjük Neked, Urunk, hogy hirdettetted az igét, a Szentlélek felerősítette, és rámutatott a Golgota keresztyére, Jézus Krisztusra. Megszomorított emberi szíveket akkor, pünkösdkor, akik azt kérdezték: akkor mit kell cselekednünk? És hallották a választ: térjete meg!

Hadd köszönjük meg, hogy a Te igéd örökre új. Ma is ugyanazt mondja, ma is úgy munkálkodik a Szentlélek, nem módszerekhez folyamodik, hanem a Te általad rendelt küldetéséhez hű maradt. Köszönjük Neked, hogy ezt a csodálatos munkát végzi ma is ebben a világban. Köszönjük, hogy a Lélek szava fú, ahová akar, zúgását halljuk, és nem tudjuk, hogy honnan jön és hova megy. De köszönjük azt a csendes, áldott, belső munkát, amit végez az emberi szívben: eloszlatja a sötétséget, megvilágítja a bűnt, megszomorít, és megtérésre buzdít

SEGÍT A LÉLEK A MI ERŐTLENSÉGÜNKÖN

és indít. Köszönjük, hogy a Lélek megszenteli a hívót és viszi az Ő célja felé. Erősít, bátorít, vigasztal, emlékeztet, tanít.

Kérünk, Urunk, hogy ezen a pünkösdőn is fejtsd meg, nemcsak nekünk, hanem sok-sok gyülekezetben, ahol az ígét hirdetik, a pünkösöd titkát. Kérünk, hogy hadd értsük valójában, hogy mit is akarsz Te velünk, és hadd legyünk engedelmes, Néked élő gyermekeid. Kérünk, hogy itt a gyülekezetben is áldd és szenteld meg a mi ünnepünket, úrvacsorai közösségünket! Tégy engedelmes gyermekeiddé bennünket, akik kimenvén majd innen, Rólad teszünk bizonyosságot a gonosz, elvetemült, hitetlen nemzedék közepette.

Hadd köszönjük meg Néked ezen az ünnepen, hogy van néped, akit kihívsz a világból; van néped, akit megtartasz kegyelemből; vannak gyermekeid, akiket üdvözítesz örök szeretettedből. Kérünk, add, hogy minél többen ebbe a népbe tartozzanak, és ha van valaki közöttünk, aki nem tartozik oda, indíts vágyat a szívében, hogy hadd tartozzon bele, ide közénk, a Krisztus test csodájába; és mindenféle lelki ajándékkal felruházva tudjon élni és szolgálni a gyülekezetben és a világban is.

Kérünk, Jézus Krisztusért, a mi Urunkért, hallgass meg bennünket, Atyánk!
Amen.

Igehirdetés

Isten ígétét, testvérek, a Kalauzunk szerinti mai igéből olvasom, a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetének a 26. verséből; itt is a vers elejéről: „*Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek.*”

Egy személyes vallomással szeretném kezdeni. Amikor elolvastam, hogy mi lesz a napi ige a Római levélből, akkor eszembe jutott, hogy amikor gyermek voltam vagy ifjú teológus, a gyülekezetben a lelkipásztorunk áldott szolgálataiból sajnos kevés maradt meg bennem. Talán ez az egyetlen ige, amire emlékszem, hogy ez hirdettetett, és sokat jelentett nekem: a Lélek segít a mi erőtlenségünkön. Ennek üzenetét szeretném elmondani néhány gondolatban ezen a pünkösdőn a Rómabeliekhez írt levél 8. fejezetéből, és kívánom, hogy ne csupán erre emlékezzetek, hanem ezen kívül még sok-sok más ígére is, amit hallottatok vagy hallotok.

Az Isten Szentlelkéről szól ez az ünnep, amelyet megígért a mi Atyánk, és akit elküldött ezen az ünnepen. Röviden nézzük meg, hogy kicsoda a Szentlélek! Mi annak idején egy rövidített Kátéból úgy tanultuk, hogy a Szentlélek a Szentháromság harmadik személye, aki egyenlőképpen örök Isten az Atyával és a Fiúval. A Szentlélek személy, nem valamiféle erő, hanem valóságos személy. A Biblia szerint isteni személy, hiszen a Biblia személybeli tulajdonságokat ír róla; például: van értelme, akarata, teremt, tanít, vigasztal és sorolhatnánk tovább. Isteni tulajdonságai vannak a Biblia szerint, úgy, mint az örökkévalóság, a mindenütt jelenvalóság, és azt is mondja az ige: a Szentlélek mindent tud, mindent vizsgál, még az Isten mélységeit is.

Nem csupán arról van szó pünkösdkor, hogy a Szentlélek **személy**, hanem arról is, hogy **személyes** kapcsolatunk van, vagy kell, hogy legyen Vele. Erről

beszél ez a mai ige, és a hitvallásunk írói is így fogalmazták meg: hiszem, hogy Ő nekem is adatott; Jézus Krisztusnak és minden ajándékának részesévé tesz, és velem marad örökké. Isten ugyanis a hívóktól az Ő Szentlelkét nem vonja vissza soha. Akinek nincs személyes kapcsolata az Isten Lelkével, azt mondja a Szentírás, hogy az nem az Övé. Akiben pedig nincs meg az Isten Lelke az nem az Övé. A felolvasott igében is –, hogy a Lélek segít a mi erőtlenségünkben –, szintén személyes kapcsolatról van szó.

Három kérdést tegyünk fel ennek az igének alapján! Először azt keressük, hogy kinek segít a Szentlélek. Másodszor majd arról fogunk hallani, hogy miért segít a Szentlélek. Harmadszor pedig azt, hogy hogyan segít az embernek az Isten Lelke.

Az első gondolat tehát az igéből az, hogy kinek segít a Szentlélek. Mi hajlamosak vagyunk arra, hogy azt feleljük: mindenkinek. De amikor azt mondja az apostol: hasonlóképpen a Lélek segít a mi erőtlenségünkön, – akkor vajon kire gondol? Akkor értjük meg, hogy kire gondolt Pál apostol, és kire gondol Isten igéje, amikor az egész 8. fejezetet elolvassuk, és nem csak ezt a rövid verset ragadjuk ki belőle. Hiszen a 8. fejezet nem azzal kezdődik, hogy a Lélek segít, hanem azzal, hogy Jézus Krisztus megváltott. A 8. fejezetben felujjong az apostol, és szinte repeső örömmel vallja meg, amit az 1. versben így olvasunk: „Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint.”

Ott kezdődik a 8. fejezet, hogy nincs semmiféle kárhoztató ítélet, azért, mert Jézus Krisztusban eltöröltetett. Nem arról van szó tehát, hogy a Lélek mindenkinek segít. Jézus azt mondja a János evangéliuma 14. fejezetében: az igazság Lelkét a világ nem kaphatja meg, nem is ismeri; ti azonban ismeritek, mert nálatok lakik és bennetek lesz. Tehát, maga Jézus Krisztus mondja nekünk, hogy a Szentlelkét nem veszi mindenki; nem kapja mindenki; nem él mindenki, és nem segít mindenkinek. A Lélek segít a mi erőtlenségünkön – ide Pál apostol azokat érti, akik Jézus Krisztusban meg vannak váltva, akiknek bűnei el vannak törölve, vétkükből meg vannak mosva, akikben Isten Szentlelke Jézus Krisztust felragyogtatta, és akiket őriz hit által az üdvösségre.

Kinek segít Isten Szentlelke? Azt mondja, hogy nekünk, erőtleneknek. Az erőtlenség pedig jelenti, hogy valaki él. Nem halott, de erőtlen, gyenge. Egy másik példát hadd mondjak: amikor kisgyermek van a szemünk előtt, én sokszor gondolkodom ezen, mikor látom a kicsiket, hogy egy újszülött mennyi segítségre szorul. Sokszor mondom is a családban viccesen: a kiscsirke kikel a tojásból, és már szalad, már a csőrével kopogtatja a dobozt, már keresi a kis apró daraszemeket, egy kisgyermek pedig mennyi ideig segítségre szorul. Kell, hogy az édesanya szoptassa vagy táplálja, pelenkázza, fürdesse, öltöztesse, tanítsa, mert a születése után teljesen tehetetlen lenne. Van élete, de önmagában mégis erőtlen.

Miért erőtlen a hívó? Miért erőtlen az, aki Jézus Krisztusban van? Hiszen nekünk erős Urunk van! Azért erőtlen a Biblia szerint, mert a hívó életében az ember riasztóan aktív. Olyan, mint a gyümölcsfán vagy a gyümölcsfa életé-

SEGÍT A LÉLEK A MI ERŐTLENSÉGÜNKÖN

ben a régi természet. Az a beoltatlan, vad természet, amely hozza a hajtásait, és ezek a vadhajtások nőnek a fa törzsétől vagy szinte gyökerétől kezdve a legfelső ágig. Ezeknek a vadhajtásoknak az a következménye, hogy a fát gyengítik. Nemcsak a vegetációt, hanem a gyümölcsstermést is akadályozzák, gyengítik, megrontják. Borzasztó aktív ez a vad, régi természet. Ilyenek vagyunk; ez tesz bennünket elsősorban erőtlenné. Ahogy énekeljük az egyik énekünkben, hogy „a bűn erős nagyon. Te tudsz, s akarsz segíteni, hát segíts bajomon!”

Persze, ez nem jelenti azt a mai igénk szerint, hogy ebben az erőtlen állapotban meg kell maradnunk, mert azt mondja az ige: a Lélek segít a mi erőtlenségünkön. Nagy kérdés, hogy ezt a segítséget elfogadjuk-e! Kell-e nekünk ez a segítség? Ismertem valakit, aki nem engedte sosem, hogy neki segítsenek. Ha például elesett a folyosón, akkor nem engedte, hogy valaki odaugorjon, felsegítse, hanem azt mondta: köszönöm, én mindent magam oldok meg! Nekem ne segítsen senki, mert azt majd vissza kell segítenem egyszer – ilyen vagy ezekhez hasonló bölcsességeket talált ki és mondott. Testvérek, ha Isten felajánlja: a Lélek segít a mi erőtlenségünkön; ha Isten elküldi az Ő Lelkét; ha Isten ezen akar munkálkodni, hogy segítsen nekünk, akkor pünkösdszombat legyen a nagy kérdése: elfogadod-e a segítséget? Ki az, aki elfogadja a segítséget? Az, aki beismeri a saját segítségre szoruló voltát. Aki beismeri a saját gyengeségét, az elfogadja és kéri is a segítséget. Ez alázatban is tart bennünket, ez a fajta segítség vagy segítség kérése. Elveszi a nagy önbizalmat abban, hogy ne magadban bízz, hanem bízz abban, aki segít neked!

A második kérdés így hangzik: miért segít a Szentlélek? Itt megint a 8. résznek az egészét lássuk magunk előtt! Én így fogalmaztam meg: azért segít a Szentlélek, mert Isten nemcsak a megváltás művét végzi el rajtunk kegyelemből, hanem tovább is akar vinni, és célba is akar juttatni. A 8. fejezet első versei a megváltásról szólnak. Amikor a 26. versben azt mondja az apostol: hasonlóképpen a Lélek is segít a mi erőtlenségünkön, – akkor nemcsak arról van szó, hogy Jézus Krisztus megváltója a mi életünknek, hanem megtartója is. Ő nemcsak megváltó akar lenni, hanem megtartó Isten is, és nemcsak hitre juttat, hanem a hitben meg is akar őrizni. Nemcsak életre segít, hanem azt akarja, hogy éljünk is. Isten Szentlelke tehát, amikor azt olvassuk, hogy „segít a mi erőtlenségünkön”, azt jelenti, hogy célba is akar juttatni: „Végig megállj a nagy tusát! Erőt Urad, a Krisztus ád.” Nem elég elindulni valahova, célba is kell érni!

Jézus, mennybemenetele előtt azt mondta, hogy nagyon árvák lennénk, ha nem jönne el a Szentlélek. „Nem hagylak titeket árvakul”, hanem ismét „eljövök ti hozzátok” – ez azt jelenti, Jézus gondoskodott arról, hogy a mennyei világ erői beáradjanak a mi életünkbe. Azért is segít Isten Szentlelke a gyengéknek, az erőtleneknek, hogy lássuk meg azt, hogy az Isten mennyei világában a gyengék is számítanak, az erőtlenekeket sem veti meg. Tudjuk az 1. Korinthusbeliekhez írt levél 1. fejezetéből azt, hogy Isten nem írja le a gyengéket, nem veti meg az erőtlenekeket, hanem azokat pontosan meg akarja erősíteni. A világban a világ lelke a gyengéket megveti. A világ lelke az erőtlenekeket kiveti magából; az nem kell senkinek. Figyeljük meg! Még az állatvilágban is, az a fióka, amelyik

hamarabb kikel néhány nappal, elhappolja az élelmet, megerősödik, a gyenge meg aztán satnyul, és végül teljesen elpusztul. Aztán ki is dobják a fészekből.

A világ lelke a gyengét letapossa, az erőtlent eltiporja, az Isten Lelke pedig azt mondja: Ő segít. Nem azért, hogy letaposson, hanem, hogy felemeljen. Nem azért, hogy megvessen, hanem azért, hogy megáldjon. Nem azért, hogy eldobjon, hanem azért, hogy velünk maradjon. Micsoda csodálatos dolog testvérek!

Végül, a 3. kérdésre is keressük a választ: hogyan segít a Szentlélek? Először is azt szeretném kiemelni, ami itt az eredeti szövegben van; ami a magyar fordításokból nem mindig derül ki világosan. Hogyha szó szerint fordítjuk azt, hogy „segít” a Lélek a mi erőtlenségünkön, akkor ez azt jelenti: valakivel együtt hordani a terhet. Tehát, Isten Szentlelke nem úgy segít, hogy kívülről biztat vagy bátorít, hanem valamit velünk együtt hordoz. Ez a szó „segíteni” azt jelenti itt, hogy „valamit együtt hordozni”; „együtt emelni”; „velünk együtt alávetni magát a rajtunk levő tehernek” – a Lélek segít a mi erőtlenségünkön.

Egyszer megtörtént velünk, hogy az utcáról egy nagyobb darab tárgyat kellett behoznunk, ami egy hatalmas vihar miatt odakerült. A feleségemmel együtt próbáltuk emelni. Ráadásul még sok hó, meg jég is rákerült közben, irtózatosan nehéz volt. Hát küszködünk, küszködünk..., nem megy! A feleségem csak mondta: szólíts meg valakit az utcán! – de nem jött arra senki, hogy megszólítsam. Egy tejes ember jött, az a szomszédban ledobta a tejet, aztán ment is tovább. Szinte oda se jutottam, hogy megkérdezzem, nem segítene-e. Egyszer csak jött kerékpáron egy férfi. Nem mertem megszólítani – megmondom őszintén –, de egyszer csak ő maga ajánlkozott és azt mondta: segítsek? Aztán hozzátette: igaz ugyan, hogy csak egy lábam van! Mondtam neki – azóta egy kicsit bánom is –, hogy ide két kéz kell inkább; köszönjük szépen, Isten áldja meg! És akkor, így hárman, nagy nehezen be tudtuk vinni azt a tárgyat, amit ketten nem bírtunk. Nem arról volt szó, hogy ő egyedül beviszi, vagy hogy mi ketten elbírnunk vele, hanem arról volt szó, hogy hárman már megy. Eszembe jutott erről a történetről: a Lélek segít a mi erőtlenségünkön! Milyen kedves volt, amikor ez a férfi, annak ellenére, hogy nem is kértem, meglátta azt, hogy mi küszködünk; meglátta azt, hogy nem bírjuk, és ő maga ajánlotta fel a segítséget!

Pünkösöd azt jelenti: Isten felajánlja neked a segítségét. Pünkösöd azt jelenti: Isten felajánlja azt a szabadítást, amely Jézus Krisztusban van, és felajánlja a hívőnek azt a megszentelő munkát, amit a Szentlélek végez a szívben és az életünkben. Ebben könyörület van. Mint ahogy az az ember, aki nekünk segített, megszánt bennünket, mert látta, hogy ott van egy asszony meg egy férfi; nem bírnak vele. Megszánt bennünket, megsajnálta bennünket. Tehát, amikor az Isten ígéje azt mondja: a Lélek segít a mi erőtlenségünkön, – abban benne van az, hogy Isten sajnál, Isten szán bennünket, mert látja, hogy küszködünk. Ő nem azt akarja, hogy küszködjünk ebben az életben – akár testi, akár lelki gyengeségünkkel –, hiszen a bibliai szó mindkettőt megengedi. Tehát, nemcsak testi, hanem lelki gyengeségről is van szó; gyenge és kishitúségről is van szó. Isten nem akarja, hogy ezt az életet te így végigküszködd, hanem azt akarja, hogy életünk legyen és bővölködjünk.

Hasonlóképpen, a Lélek is segít a mi erőtlenségünkön. Hogyan segít?

Néhány dolgot hadd soroljak fel, hogy mit mond Isten igéje. Ilyeneket olvasunk: Isten Lelke úgy segít nekünk, többek között, hogy bizonyossá tesz a váltságban. Hiszen azt mondja a 8. fejezetben az ige: a Lélek bizonytságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. A Sátán abban akar minket mindig erőtlénné tenni, hogy megint elbuktál; megint nem sikerült; megint csődöt mondtál; megint engedetlen voltál. Isten Szentlelke pedig úgy akar bennünket erősíteni, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk. Abban akar erősíteni, hogy ne legyen kétséged abban, hogy Jézus Krisztus a te megváltód. Ne kételkedj abban, hogy megszabadított bűntől és haláltól! „Megváltál engemet, Jézus, ó véred árán elmostad bűnömet” – mondja a lelki ének, hogy ne kételkedj, hogy ne légy hitetlen, hanem hívő! Meg akar erősíteni a Szentlélek.

A Szentlélek úgy vigasztal és úgy áld bennünket, hogy mindig az Atyához és a Fiúhoz vezet. Nem máshoz, hanem az igéhez. Nem más hangzatos tanokhoz. Nem vihet ahhoz, ami az Isten beszédével ellenkezik, mert az más lélektől van. Aztán, Isten Szentlelke úgy erősít bennünket, hogy tanít, mert az Isten igéje a Szentlélek nélkül félreérthető, félremagyarázható. Világosság kell hozzá. A Szentlélek úgy segít, hogy emlékeztet bennünket. Olyan lelki értágító akar lenni, mint ahogy a testi életünkben az értágítók, melyek arra valók, hogy pl. ne legyünk olyan feledékenyek. A Szentlélek pedig emlékeztet. Jézus mondja a János evangéliuma 14. fejezetében: majd eszetekbe juttatja azt, amit Én mondtam nektek. Hányszor vagyunk így, testvérek, amikor egy bizonyos helyzetben, egy konkrét dologban egyszer csak eszünkbe jut az Isten igéje. Megvigasztal, megerősít és megerősít bennünket. Az Isten igéje eszetekbe juttatja mindazt, amit Én mondtam nektek – nem kell itt különleges dolgokat, a mai kor által vagy szekták által hirdetett dolgokat nekünk komolyan venni, vagy azokra figyelni, csak amit Jézus mondott, arra kell emlékezni.

A János evangéliuma 15:27-ben azt olvassuk: Isten Szentlelke megerősít a bizonyágtételre, – mert ebben is erőtlének vagyunk. Azt mondja ott Jézus Krisztus: „ti is bizonyágot tesztek.” Nem csupán a Szentlélek tesz bizonyágot Jézusról és az Atyáról, hanem azt mondja az Isten Lelke: „ti is bizonyágot tesztek.” Péter életét nézzétek meg, hogy hogyan erősítette meg őt a Szentlélek. Aki azt mondta még a főpap udvarában: nem ismerem ezt az embert, semmi közöm nincs hozzá, és megtagadja egy cseléd lány előtt; az a Péter később, pünkösöd után, amikor Isten Szentlelke betölti a szívét, akkor azt mondja majd Jánossal együtt, hogy „nem tehetjük, hogy amiket láttunk és hallottunk, azokat ne szóljuk.” Mikor el akarják hallgattatni, mikor különösen is veszélyes Jézus tanítványának lenni, akkor Isten Lelke által ő megerősítve érzi magát a bizonyágtételre. Isten Szentlelke valóban világosságot gyújt a mi szívünkben.

A héten beszéltem egy villanyszerelővel, és azt mondta nekem: nagyon jók ezek a mai LED izzók, meg LED fénycsövek, de nagyon félnek tőle az építők. Kérdezem: miért félnek tőle? Azt mondja: ahova ezeket a LED világító eszközöket, világítótesteket felszereljük, ott a falban a legkisebb hiba is kiderül. Ott kiderül, hogy mi az, ami nem egyenes; kiderül, hogy hogyan vakoltak, hogyan

simítottak. Nagyon félünk a LED izzóktól! Persze, egy 40 W-os régi körtének a fényében, nem lehet úgy látni azokat a dolgokat, hogy hol van hiba, mint amikor egy hatalmas fény felgyullad, de Isten Szentlelke pont ebben segít, testvérek, hogy a mi életünkben megmondja: hol rossz a simítás; hol rossz a vako-lás; hol nem egyenes a dolog! „Nappfényre hozza mindazt, mit szívem rejteget” – mondja az ének.

Isten Szentlelke így segít rajtunk. Nem úgy, hogy besötétít, nem úgy, hogy sötétben hagy, hanem pontosan úgy, hogy világosságot teremt és világosságot gyújt a mi szívünkben. Rávilágít ugyanis bűnre, igazságra és ítéletre.

Azt mondja az ige: igen, az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Így akar bennünket Isten erősíteni. Ezért szolgáltassuk ki magunkat a Szentléleknek, ahogy énekeltük is, hogy „Szentlélek jövel, szívünk töltsd ma el. Szent erőddel, vigaszoddal légy hozzánk közel!” Szolgáltassuk ki a Szentléleknek magunkat! Lássuk meg a mi erőtlenségünket, vadhajtasokat! Lássuk meg, hogy hol a hiba, és kérjük, hogy Isten Szentlelke erősítsen meg bennünket Krisztusnak élő, az Úrnak szolgáló, szent életre!

Imádkozzunk!

Édes Atyánk, hálás szívvel köszönjük, hogy Te, minden korban a bűnös ember segítségére siettél. Már az Édenkertben is, amikor lehajoltál az engedetlen, a Tőled elrugaszkodott emberpárhoz; amikor megígérted számára a nagy segítséget, a szabadítást, hogy eljön majd, aki a kígyó fejére tapos. Köszönjük, Urunk, hogy segítetted az Ószövetség népét abban, hogy várja a megváltót, a Messiást, az Isten Bárányát, aki hordozza a bűn terhét, és így segít nekünk, hogy halálból életre, sötétségből a világosságra jussunk.

Köszönjük, hogy megígérted a Tieidnek a Szentlelket, Óróla beszélt az Úr Jézus Krisztus. Áldunk Téged, hogy ugyanúgy vigasztal, csak más a személye a vigasztalónak. Áldunk, hogy pünkösdkor valóban eljött, és a Te szeretetedről beszélt, amely a Golgotán égett; és aki csak meghallotta ezt a szeretetről szóló örömhírt, az evangéliumot, abban munkáltad a hitet, hogy higgyen és üdvözüljön; hogy el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Köszönjük, Urunk, hogy a Szentlélek a Tiédből vesz, ahogy mondtad is: Ő az enyémből vesz. Őt hozza nekünk, Jézus Krisztust ragyogtatja, aki életünk segítése. Aki tud is, és akar is segíteni a mi bajainkon.

Urunk, megvalljuk, hogy erőtlenek vagyunk. A bűn erős, a vadhajtasok nőnek, óemberi természetünk úrrá lesz rajtunk újból és újból, ezért köszönjük, hogy meg akarsz erősíteni bennünket a Szentlélekkel. Kérünk, hogy hadd szolgáltassuk ki magunkat! Hadd lássuk be, hogy valóban erőtlenek vagyunk, ne fitogtassunk a saját erőnket. Bocsásd meg büszkeségünket! Bocsásd meg ezt a nagyzolási mániát, hogy mi az gondoljuk, hogy mindent el tudunk rendezni, meg tudunk oldani. Kérünk Téged, hogy mutasd meg és láttasd meg, hogy hol a hiba! A Te szent fényedben látjuk meg, hogy milyen mocskos a mi ruhánk, milyen koszosak vagyunk, mennyire szükségünk van arra, hogy megtisztíts bennünket minden tisztátalanságtól. Segíts rajtunk Szentlélek Isten! Magasztalunk

SEGÍT A LÉLEK A MI ERŐTLENSÉGÜNKÖN

Téged, mert úgy segítesz, hogy soha el nem hagysz, velünk vagy és megáldasz bennünket.

Kérünk Téged, tégy bennünket olyan emberekké, akik nemcsak segítségre szorulunk, hanem a Szentlélek által másoknak is tudunk segíteni: hogy az erőtlenségüket tudjuk hordozni, és hogyha bennünket megerősítettél, akkor mi is lássuk kötelességünknek, hogy másokat erősítsünk. Ha bennünket megvigasztaltál, akkor mi is vigasztalni akarjunk. Ha bizonyosságot tettél nekünk az Úr Jézusról, akkor mi is tudjunk bizonyosságot tenni Róla; nemcsak itt a gyülekezetben, hanem mindenütt, ahol élünk, dolgozunk, akikkel beszélgetünk, akikkel kapcsolatban vagyunk.

Erősítsd meg, Urunk, a testi erőtlenekeket! Erősítsd meg betegeinket, gyászolóinkat. Erősítsd meg azokat, Urunk, akik pontosan azért erőtlenek, mert nem tudják, hogy azok. Akik pontosan azért nyomorultak, mert nem tudják, hogy nyomorultak. Kérünk, hogy hadd tudjunk megalázkodni hatalmas Lelked előtt, hadd tudjuk magunkat felajánlani. Tölts el bennünket élő Lélek!

Ámen.

463. ének

m *Iverson D.*

Is- ten é- lő Lel-ke, jőjj, áld-va szállj le rám,
É- gi lán- god jár-ja át szí- vem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűz- zel!
Is-ten é- lő Lel-ke, jőjj, áld-va szállj le rám!

2. Isten élő Lelke, jőjj, légy vezérem itt, Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait! Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jőjj, légy vezérem itt!

3. Isten élő Lelke, jőjj, hadd lehessek szent, S Jézussal légyek egy már e földön lent! Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jőjj, hadd lehessek szent!

4. Isten élő Lelke, jőjj, győzedelmet adj, S majd a végső harcon át mennybe fölragadj! Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jőjj, győzedelmet adj!

Iverson Daniel, 1930 körül.